

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Dormi Secvre: Vel Cynosvra Professorvm Ac Stvdiosorvm Eloqventiæ,

in qua Centvm Et Viginti Themata Oratoria. Non Solvm Stvdiosis, Sed &
Professoribus eloquentiæ, ac pietatis veræ amantibus utilissima &
pernecessaria explicantur ; Cum Indice rerum atq[ue] verborum locupleti

Tympe, Matthäus

Coloniæ Agrippinæ, 1650

LII. Parænesis ad custodiam bonæ famæ.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38994

tis, labefactantur vires Satanae, & ignita illius ad peccandum jacula trita resiliunt. S. Hilarius: Si non sunt tanta peccata, ut excommunicetur quis non se debet à medicina Corporis & sanguinis Domini parare, unde *Apud Gratian. de Contumendum est; ne diu abstractus à Corpore Christi, alienus remaneat à salute: qui peccare consueverit, communicare non desinat. Sanct. Ambros. lib. 5. de Sacram. cap. 4. Si quotidianus est panis, cur post annum illum sumis, accipe quotidie quod quotidie tibi profit. Sic vive, ut quotidie merearis accipere: qui non meretur quotidie accipere, non meretur post annum accipere. Et: quotiescunque effunditur Sanguis Christi, in remissionem peccatorum effunditur, debeo semper accipere: quia semper pecco debeo semper capere medicinam.*

In EPILOGO excitabit Auditores, ut ingens in se excitent desiderium cibum illum cœlestem, SS. Eucharistiam (ad æternam animæ salutem tam salutarem) prævia pœnitentia creberrimè usurpandi: Excitati, ut cum S. Chrysostomo loquar, incensi, ac ferventes omnes accedant. Nam si Iudæi stantes, calceati & baculos in manibus habentes cum festinatione comedant, quando magis nobis vigilandum est? Non videtis quanta infantes animi alacritate mamillas arripiunt? qua passione papillis insigunt labia? non minore cupiditate nos quoque ad hanc mensam, & ad huius calicis spiritualem accedamus papillam, imò verò maiore desiderio quasi lactantes pueri gratiam Christi fugamus, unus sit nobis dolor, una mœstitia, si hoc alimento spirituali privamur. Hæc Chryl.

LII. PARÆNESIS AD CVSTODIAM bonæ famæ.

IN EXORDIO dices, hominem duplici ex capite teneri rationem habere bonæ suæ famæ: tum, quia tenetur operam dare virtuti, ex qua sola bonitas famæ promanat: tum, quia tenetur non dare

scandalum proximo; sed bonum exemplum. Unde S. Paulus providebat *bona; non tantum coram Deo, sed etiam coram hominibus*, ne per illum nomen Dei blasphemaretur in gentibus.

Ro. 12. v. 17. In PROPOSITIONE; Te igitur Auditores ad studium bonæ famæ invitaturum.

Pro. 22. v. 1.
In Eccles. c. 7. v. 2. CONFIRMATIONIS I. LOCUS à *præstantia bona fama*, quam docet Salomon cum ait: *Super aurum & argentum gratia bona: Et: Melius est nomen bonum, quàm unguentæ pretiosa.* Chaldæus Paraphra-

Syr. 41. v. 15. Ites addit, quibus ungebantur capita Regum & Sacerdotum. Et: *Curam habe de bono nomine: hoc enim magis permanebit tibi quàm mille thesauri pretiosi & magni. Bona vita numerus dierum: bonum autem nomen permanebit in ævum.* Quibus extremis verbis indicat, bonam vitam, ex virtutis legibus actam, licet brevis sit temporis, immortale & perpetuum nomen parere. Si autem in Repub. aliqua nomen & famam obtinuisse apud homines præclarius est & melius, quàm multas consecutum esse opes, multo magis divitiis antefendum est, si quis apud Deum & Sanctos bonum nomen obtinuit.

Prov. 15. v. 30. 4.
de Ponto,
Eleg. 2.

II. LOCUS à *fructibus.* PRIMUS, magis magisque excitat ad solidum virtutis studium, vel, ut Salomon loquitur *impinguat ossa.* Hinc Ovid *Laudat atq; virtus crescit, &c.*

SECUNDUS, Nihil æquè hominem provehit ad honores & dignitates, atq; existimatio bona, ex virtutum studio conciliata: contra nihil æquè etiam optimos viros de excelso gradu præcipites agit, quàm nota infamiæ, quantumvis à malevolis iniquè aspersa. Greg. Naxianz. epist. ad Vitalianum: *Sinistra fama bonos etiam viros sæpe perculit humiq; prostravit.*

TERTIUS, Virtutes ex quibus orta est, reddit illustriores.

QUARTUS, Latissime instar lucis spargitur.
Hunc

Hunc fructum S. Paulus typo boni odoris vitæ ^{2. Cor. 2. v. 4}
Christianorum ob oculos ponit.

In EPILOGO ut caveant hortaberis Auditores, omnes occasiones scandalorum, vel pravarum suspicionum, & bonam studeant colligere & cōservare famam bonis operibus & vita piè sancteque acta: virtutem enim, non secus atque umbra corpus, sequitur bona fama, honor, & gloria. Vnde Agesilaus Rex rogatus, quæ ratione potissimum ^{Rom. 2. v. 10}
quis assequi posset, ut apud homines honestâ ha- ^{Phil. 2. v. 15}
beret famam: *Si loquatur, inquit, quæ sunt optima, & Val. li. 7. c. 20*
faciat quæ sunt honestissima. Et Socrates expedita & compendiaria via eos ad gloriam pervenire dicebat, qui id agerent, ut quales videri vellent tales etiam essent.

LIII. PARÆNESIS AD GRATIARUM actionem Deo debitam.

IN EXORDIO dices, neminem Deo, omnium rerum auctori & principio, dignam gratiarum actionem rependere posse, cum dignum munus, ut loquitur Greg. Naz. offerre Deo vix ipsi quoq; Angeli ^{Orat. 2. in}
possint, illi inquam primi, intellectuales, & puri, super- ^{Tasch.}
naq; gloria spectatores ac testes: & nos si quotidie (ut ^{Hom. 26.}
ait S. Chryf. in Mat. post enumerata aliquot Dei beneficia) pro eo qui nos tam mirificè amat, moriamur, condignas referre gratias immò verò minimum quid debiti reddere nequaquam possimus.

In PROPOSITIONE, Te ramen Auditores, ut pro virili Deo semper gratias agant, adhortaturum.

CONEIRMAT. I. LOCUS à dignitate ac nobilitate huius virtutis, quam vel hinc deprehendere licet, quod ad religionem, moralium virtutum præstantissimâ, pertineat, & quod circa nobilissimum objectum, Deum eiusq; beneficia, quorum nullum est exiguum, ut loquitur S. Chrysoft. versetur. Atque hac de causa in divinis Scripturis ^{passim}